पस्पन्दे तस्य वामाक्षि सस्वनुश्चाशिवाः खगाः । १४ सर्गः
तान् वव्राजावमत्यासौ वभासे च रणे शरैः ॥ ८३ ॥

पस्पन्दइत्यादि । तस्याकम्पनस्यानिमित्तत्वसूचकं वामाक्षि ज॰म॰
पस्पन्दे स्पन्दितं अशुभाश्च अशिवसूचकाः खगाः सस्वनुः शब्दं
कृतवन्तः अनेलपक्षे रूपं तान् खगान् अवमत्यावज्ञायासौ
वव्राज गतः रणे शरैश्च वभासे शोभितं ॥ ८३ ॥

पस्पन्दइत्यादि । अकुशलमुच्यते तस्याकम्पनस्य वामं चक्षुः भ॰
स्पन्दते स्म स्पदिङ्ईषत्कम्पे अशुभसूचकाः खगाः पक्षिणः सस्वनुः
शब्दं चक्रुः स्वनुणशब्दनने तृफलेत्यादेरप्रवृत्तिपक्षे रूपं असाव
कम्पनस्तान् खगान् अवमत्य अवज्ञाय वव्राज व्रजगतौ रणे
शरैश्च वभासे भासृङ्दीप्तौ ॥ ८३ ॥

खमूयुर्व्वसुधामूवुः सायकारञ्जुवत्तताः । तस्मा
द्दलैरपक्षेपे पुप्रोथास्मै न कश्चन ॥ ८४ ॥

खमित्यादि । तेन सायकारञ्जुवत्ततावितृताः सन्तः ज॰म॰
खमाकाशमूयुरावृतवन्तः वसुधाञ्च ऊवुश्छादितवन्तः वेञ्तन्तु
सन्ताने तस्य लिटि वयिरादेशः वश्चास्यान्यतरस्यामिति यकारस्य
वकारादेशः तस्मादिति तमकम्पनं वीक्ष्य ल्यपलोपे पञ्चमी क्षेपे
लज्जितं भावेलिट् तृफलेत्यादिना एत्वाभ्यासलोपौ अस्मै अक